

SPRAWOZDANIA I RECENZJE

Sprawozdanie z I Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej *Wspomaganie rozwoju – psychostymulacja i psychokorekcja* Bydgoszcz 6-7 listopada 1996 r.

Konferencję zorganizował Zakład Psychologii Wychowawczej przy Instytucie Psychologii WSP Bydgoszcz. Przewodniczącą Komitetu Organizacyjnego była prof. dr hab. B. Kaja.

W konferencji uczestniczyli uczeni z wielu ośrodków akademickich w Polsce, między innymi: prof. dr hab. L. Grzesiuk, prof. dr hab. B. Harwas-Napierała, prof. dr hab. B. Kaczmarek, prof. dr hab. B. Kaja, prof. dr hab. I. Obuchowska, prof. dr hab. R. Ossowski, prof. dr hab. Wł. Pilecka i inni.

Podczas sesji plenarnych podejmowano problematykę:

- zróżnicowanie zmian indywidualnych w psychicznym rozwoju człowieka (prof. dr hab. J. Trempała),
- refleksja nad ideą psychostymulacji w kontekście problematyki rozwoju osobowego (prof. dr hab. M. Straś-Romanowska),
- model stymulacji rozwoju dzieci i młodzieży na tle środowiska rodzinnego i szkolnego,
- aktywność jako warunek rozwoju (prof. dr hab. B. Kaczmarek),
- wspomaganie rozwoju emocjonalnego (prof. dr hab. I. Obuchowska),
- różnice w sposobie prowadzenia psychoterapii pacjentów neurotycznych i z zaburzeniami głębszymi niż neurotyczne (prof. dr hab. L. Grzesiuk),
- rola procesów społecznego uczenia się we wspomaganiu rozwoju (prof. dr hab. B. Harwas-Napierała).

Uczestnicy konferencji w dyskusji nawiązywali zarówno do wybranych koncepcji teoretycznych, jak i do własnych badań i doświadczeń.

Podczas konferencji odbyły się również sympozja:

- I. Wspomaganie rozwoju poznawczego (przewodniczył prof. dr hab. J. Trempała).
- II. Wspomaganie rozwoju w zaburzeniach neurologicznych (prowadził prof. dr hab. B. Kaczmarek).
- III. Terapia upośledzeń umysłowych (przewodniczyła prof. dr hab. Wł. Pilecka).

IV. Wspomaganie rozwoju emocjonalnego i społecznego (prowadziła prof. dr hab. I. Obuchowska).

V. Psychoterapia (przewodniczyła prof. dr hab. L. Grzesiuk).

VI. Psychologiczne determinanty efektywności rewalidacji (przewodniczył prof. dr hab. R. Ossowski).

W ramach sympozjów wygłoszono 39 referatów. Zagadnienia wspierania rozwoju człowieka były w nich analizowane i wyjaśniane z wielu punktów widzenia. Poruszano między innymi takie aspekty wspierania rozwoju, jak: (1) teoretyczne, (2) poznawcze, (3) emocjonalne, (4) społeczne, (5) filozoficzne, (6) kliniczne, (7) terapeutyczne.

Procesy psychostymulacji i psychokorekcji odnoszono do dzieci: (1) o prawidłowym rozwoju psychicznym, (2) z zaburzeniami neurologicznymi, (3) z upośledzeniem umysłowym, (4) z chorobą somatyczną, (5) z deprivacjami sensorycznymi, (6) będących w nauczaniu integracyjnym.

Uczestnicy konferencji wzięli również udział w zajęciach warsztatowych. Jeden z nich poświęcony był metodzie Dennisona (prowadząca B. Lorenc), a drugi zagadnieniom wizualizacji w psychoterapii (prowadząca M. Rogiewicz). Warsztaty dały nie tylko możliwość zapoznania się z metodami, ale również stworzyły próbę osobistej konfrontacji z proponowanymi oddziaływaniami. Interesującym uzupełnieniem konferencji była sesja plakatowa, która skupiła wielu uczestników i wyzwoliła bogatą dyskusję.

Istotną właściwością tej konferencji było interdyscyplinarne i wielodyscyplinarne spojrzenie na problemy psychostymulacji i psychokorekcji. W obradach brali udział obok najliczniej reprezentowanych psychologów, również pedagodzy i logopedzi. Zostało spełnione założenie współczesnej nauki o holistycznym ujęciu przedmiotu badań. Udało się ujrzeć nie tylko określoną zaburzoną funkcję, ale przede wszystkim podmiot ludzki z trudnościami w rozwoju i funkcjonowaniu. Układ i treść referatów pozwolił uzyskać zintegrowaną wiedzę o wielowymiarowym oddziaływaniu stymulującym i korekcyjnym wobec potrzebujących.

Wartą podkreślenia jest serdeczna i pogodna atmosfera, która była nie tylko zasługą gości, ale również organizatorów, którzy starali się zaspokoić potrzeby uczestników.

Organizatorzy deklarowali zamiar wydania materiałów z sesji plenarnych i sympozjów.

Zofia Dysarz